

DEN SMALLE BOG

Digitalt kulturtidsskrift. Redigeret af Jakob Brønnum. 7. årgang. ISSN: 2446-0079

Las Den smalle bog fast

Den smalle bogs skribenter

Kontakt og kolofon

Arkiv

Kunstanmeldelse

Klimakrise i Vestjylland

Vestjyllandsudstillingen, der kan ses i JANUS – Vestjyllands Kunstmuseum til og med d. 29. januar 2023, indeholder tankevækkende kommentarer...

Iao Zi

Find rundt i Den smalle bog

Den smalle bog er et tidsskrift for boganmeldelser og andre kulturartikler, samt (i løbet af begyndelsen af 2022) fotokunst og grafik. Tidsskriftet bringer desuden skønlitterære og essayistiske originaltekster. Midt på siden står det seneste indlæg. Øverst i højrespalten og øverst i venstrespalten står de foregående indlæg. Længere nede i højrespalten kan man læse tidsskriftet kronologisk og man kan klikke sig ind på tidsskriftets forskellige stofgrupper.

Den store litteratur i Den smalle bog

- Dostojevskij 200 år - et tema i Den smalle bog
- Steinbeck: Egl Hvid-Olsen introducerer 15 af romanerne

Links til digitale tidsskrifter mm.

- The Lit Hub - The Best Of The Literary Internet
- The Public Domain Review

fredag den 16. december 2022

Vejen og kraften - den ultimative

Lao Zi

Vejen og kraften

Oversat og kommenteret af Lars Rasmussen

Det poetiske bureaus forlag, Bureausets tommebibliotek, 650 sider, 200 kr.

Af Jakob Brønnum

Jeg mangler faktisk superlativer til at beskrive den seneste udgave af en af verdens vigtigste bøger, Tao te king (Dao de jing) af den mytiske vismand Lao Tse (Lao Zi), skrevet mindst 250 år for vor tidsregnings begyndelse. Tidligere har man dateret ham helt tilbage til Homers tid, omkring 600 år fvt.

VEJEN & KRAFTEN

Den kinesiske visdomsbog Dao de jing

kejserrigets samling med arme og ben. Det svækkede ikke en tekst, at den trak på ældre forlag, tværtimod.

Da jeg for år tilbage ville genlæse Tao te king inden en kina rejse, indså jeg at den dunkelhed, jeg havde oplevet som 20-23 årig, da jeg stiftede bekendtskab med værket første gang, ikke (tildels) endeløjedes min ukyndighed, men vanskeligheden ved at bringe det luftige begreb Tao på ord i en europæisk sprogdragt. Jeg læste tre forskellige oversættelser på flere sprog og skabte en sammenhæng og en fornemmelse. Havde jeg haft Lars Rasmussen havde det været tilstrækkeligt.

Naturfilosofien

Om Tao (Dao), her oversat Vejen, skriver han: "Daosmen er en naturfilosofi. Naturen er Vejens frembringelse, og Vejen kommer til udtryk i alle naturens foreteelser. Vil man nå til forståelse af eller opnå kontakt med Vejen, kan man altså betragte naturen. Ordet naturen har endda fra før slet været nævnt som et oversættelsesforlag, men det er forkert; naturen hører til i dualitetens verden (med himmel og jord som sagt som den primære dualitet), mens Vejen selv er hævet over enhver spaltning. Vejen selv er en usynlig, men virksom realitet, og udgår, som den smygges i naturen, et forblødt for menneskelig moral og adfærd. Vær som åden, vær som vandløbet, hekler det, og vær som en sten, vær som et stykke rå træ." (s. 44)

Senere læsninger har vist mig, at begrebet med andre ord ligger og dirrer et sted mellem Platons Logos og Aristoteles Aïma (som traditionen kalder det, egentlig Psyche), selvom sinologen muligvis ville mene, at det her er Qi (Ki), livskraften, vi taler om, og at Dao er dens næsten uforudsigelige bevægelsesmønstre. Bøge begreber behandles grundigt af Lars Rasmussen.

Vi er under alle omstændigheder et sted i eksistensfilosofien, hvor kun bøger som Bhagavad Gita (egenlig et afsnit i Mahabharata) og Johannesvangeliet og måske, men alligevel nok ikke, Marcus Aurelius Meditationser og Boethius Filosofiens traktat kan siges at have tilsvarende udbredelse og gennemslagskraft indenfor livsfilosofien, litteraturhistorisk set fra et vestligt perspektiv.

Livsfilosofiens status og det redaktionelle redaktionelle parameter for, hvad den enkelte mainstream-danser bør udsættes for, gør, at bogen ikke er anmeldt andetsteds. Det er mærkeligt, for Lars Rasmussens introduktioner er, omend velgørende nordede til tider, vittigt tylyre enkelt og klar skrevet. Bibliotekerne har efter en indsigelig lektorudtalelse, der kalder oversættelsen "den autoritative udgave på dansk", dog købt relativt pønt ind viser et oplæg på bibliotek.dk. Det er meget opmuntrende, og endnu mere opmuntrende, at Det poetiske bureaus forlag har villet binde an med projektet i forlagets fornemme "tommebibliotek" at klassikere.

Er der en tekst, der nærmer sig en form for almenkendthed, er det åbringsteksten:

En vej, man kan gå på, er ikke den evige Vej. De navne, man kan give den, er ikke dens sande navn. Der er slet ikke noget navn for himmelen og jordens oprindelse, så skulle man da kalde den alltings moder.

Kun den, der er absolut blødt for begær, kan se dens dybder. Den, der hele tiden nærer begær, får kun øje på dens ydre. Det er to sider af samme sag, blot med hver sit navn, tilsammen kaldet mysteriet. Det er mysteriet over alle mysterier, porten til livets vidunder.

Klokkeren eksempel

Det mageløse ved Lars Rasmussens oversættelse er ikke blot, at teksten faktisk står smukt og læsværdigt på dansk, men at teksten efterfølges af 6-8 sider (1) klokkeren eksempel, altså en forklaring og samlet kommentar, foruden en oversigt over, hvor de samme begreber, der udgår denne teksts trykdepunkt kan genfindes i de andre 80.

Her er et lille-bite uden af kommentaren, der forholder sig til de centrale oversættelser genvejelse af de berømte åbringssord: "Som verbum kan dao også betyde tale. Den klassiske oversættelse af bogens berømte åbringningslyder: Den vej, man kan tale om, er ikke den evige Vej. Den anvendes af såvel Waley, Lau, Guoying, Pepper og Wang som Henricks. Andersen har sin egen omskrivning: Vejen er det der kan følges, det er ikke nogen fastlagt vej; en efter min mening valen og ikke let forståelig formulering."

For teologen og filosofen klinger Platons Logos tydeligt med. Logos, der også betyder tale og på latin oversættes med ratio (der er blevet til det, der angiveligt styrer vor verdensopfattelse, nemlig formål). For filosofien kan man yderligere høre forbindelse til Tractatus 7, Wittgensteins berømte slutord, "det, hvorom man ikke kan tale, om det må man tie."

"Vejen og kraften" er et livsværk, på flere måde: Et mesterstykke af Lars Rasmussen, der leverer en bog, der har den fornemste af alle egenskaber, nemlig at det er kropsummigt nogensinde at blive færdig med den, og et livsværk, derved at bogen går så tæt på de kræfter og strømme, der indest styrer alle menneskers tilværelse hvert øjeblik og i det store perspektiv, som det er muligt.

Indsendt af Jakob Brønnum

Etiketter: boganmeldelse

Tysk modernismeklassiker på dansk

Arthur Schnitzler

FROKEN ELSE

Shakespeare og Sibelius: A perfect match

Værket er det, der ikke findes

Slå op i Den smalle bog

DE SMALLE BØGER - Klik og se mere

▼ 2022 (70)

▼ december (6)

Shakespeare og Sibelius: A perfect match

Værket er det, der ikke findes

Vejen og kraften - den ultimative

Flot genåbning i Esbjerg

Klimakrise i Vestjylland

Sankeren i Sibirien

► november (6)

► oktober (3)

► september (4)

► august (4)

► juli (7)

► juni (9)

► maj (6)

► april (5)

► marts (7)

► februar (8)

► januar (5)

► 2021 (66)

► 2020 (57)

► 2019 (49)

► 2018 (43)

► 2017 (36)

► 2016 (34)

Den smalle bogs stofgrupper. Lyrisk, "prosa" og "essay" er originaltekster

- afortissner (1)
- antologi (3)
- biografi (2)
- boganmeldelse (162)
- dagbøger (1)
- digtsamling (39)
- En litterær refleksion (10)
- essay (12)
- eventyr (8)
- fabler (5)
- faglitteratur (22)
- Galleri Den smalle bog (3)
- klassikerlæsning (36)
- Klassisk musik anmeldelse (7)
- kortroman (16)
- Kunstanmeldelse (7)
- kunsthog (18)
- lyrik (7)
- noveller (18)
- prosa (31)
- prosafigt (4)
- roman (60)
- tidsskriftanmeldelse (1)

Sidevisninger i alt

172,003

Ingen kommentarer:

Send en kommentar

Skriv en kommentar

[Nyere indlæg](#)

[Start](#)

[Ældre indlæg](#)

Abonner på: Kommentarer til indlægget (Atom)

Rejser tema. Leveret af Blogger.